

ARNOŠT VAŠÍČEK

EGYPTSKÉ ZÁHADY

MYSTERY FILM

ARNOŠT VAŠÍČEK

EGYPTSKÉ
ZÁHADY

MYSTERY FILM
Ostrava 2002

Arnošt Vašíček – Egypťské záhady

Vydání první

Copyright © Arnošt Vašíček

Veškerá práva vyhrazena (All rights reserved).

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být publikována, kopírována
či jiným způsobem šířena bez výslovného povolení.

Vydal: Mystery Film, Mánesova 20, Ostrava 2

Obálka, grafická úprava a sazba Daniel Janošec

Vytiskla Tiskárna Oldřich Harok, 739 34 Šenov

ISBN 978-80-904190-8-7

Mystery Film

Ostrava 2002

OBSAH

- I. Co skrývá Velká pyramida 9
 Osvobozující rozsudek pro Chufeva – Okupované
 stavby bohů – Nad stavenišťem trvale nejasno – Léta-
 jící kameny – Hrobky? Ale kdepak... – Mlčící stěny
 – Vyzvolávací deště? – Energie odnikud – Navigační
 stanice Gíza? – Architekti hledají anomálie – Tady
 něco nehraje – Otevírající cestu – Past na duši –
 Poněkud odvážná teorie – Vše je jinak – Sezame, ote-
 vři se – Podvod na diváka
- II. Tajemný bůh Thowt. 59
 Příliš vysoký nebožtík – Pátrání po rodném listu – Pyra-
 midy pod hladinou – Teskný pohled Sfingy – Svědectví
 spícího proroka – Zastávka v době kamenné – Tajné
 knihy – Stopy v Austrálii – S nasazením života – Sál zá-
 znamů
- III. Ozvěny nebes 89
 Mimoszemšťan ze Sakkary – Izolační komory – Tulliho
 papyrus – Pátrání po pravosti – Uctívání zářící koule
 – Nelidsky dlouhá lebka
- IV. Zmatek s mrtvými těly 103
 Tutanchamon byl žena? – Odvážný kacír – Fakta pod-
 porují šílenou domněnku – Kdo byl kdo – Intrikán
 Aje – Hermafrodit na trůnu
- V. Tajemní strážci hrobů 121
 Kletba faraonů – Hledá se pachatel – Plameny pouště
 – Útoky ze záhrobí – Rozhněvaná Hatšepsovet – Mu-
 mie poslala ke dnu Titanic – Přece jen úder z neznáma

*Egyptané stvořili více zázraků,
než všichni ostatní lidé.*

Herodot

I. Co skrývá Velká pyramida

V noci z 16. na 17. září roku 2002 sledovaly stamiliony televizních diváků z více než 140 zemí přímý přenos z pyramidového pole v Gíze. Hluboko v útrokách Velké pyramidy se malá skupinka lidí pokoušela proniknout za tajemné zapečetěné dveře. Před zraky celého světa tak mělo být odhaleno jedno z největších tajemství naší planety.

Z takzvané královniny komnaty stoupá směrem k jihu dokonale opracovaná šachta čtvercového tvaru. Již na počátku devadesátých let německý badatel Rudolf Gantenbrink zjistil neuvěřitelný fakt: zatímco šachty z faraonovy komory ústí na povrchu pyramidy a předpokládá se, že sloužily k větrání nebo měly magický význam, tato jižní šachta je uměle uzavřena. Po 65 metrech ji přehrazuje vápencový blok se dvěma měděnými madly.

Odborníci z National Geographic a z egyptské Nejvyšší rady pro památky požádali bostonskou firmu iRobot o sestavení zvláštního robota, který by dokázal proniknout úzkou strmou šachtou až k překážce, prozkoumat ji a poodhalit, co se skrývá za ní. Přesněji řečeno – robot měl za úkol pomocí nejmenšího radaru na světě změřit tloušťku vápencových dveří, provrtat je a prostrčit dovnitř kameru s optickými vlákny. Ta pak měla zprostředkovat pohled do prostoru za dveřmi.

Svět napjatě očekával objev tisíciletí. Odborníci i laičtí badatelé spekulovali, co je asi uloženo za pečlivě uzavřeným poklopem. Nachází se v tomto dosud utajeném prostoru nikdy nenalezená mumie faraona Chufeva? Jsou tam uloženy poklady nesmírné ceny, papyrusové svitky s tajnými vědomostmi, neznámé přístroje – nebo dokonce důkazy o návštěvách mimozemšťanů?

Ve víru těchto bouřlivých dohadů si nikdo nevšiml jedné šokující okolnosti. Okolnosti, která mrazila. Ke dveřím vede jen jediná cesta – 65 metrů dlouhá šachta o straně pouhých dvacet centimetrů. Tímto kamenným tunelem se neprotáhne ani malé dítě. Dveře ale mají kliku právě z této strany. Jak je to možné? Jestliže je nikdy nemohla otevřít lidská ruka, komu tedy byly určeny? Od koho se očekávalo, že uchopí ona měděná madla a vstoupí do prostoru za nimi?

Rozluštění této fascinující záhady je úzce spjata s odpověďmi na klasickou sérii otázek: kdo, kdy, jak a proč. Tedy kdo pyramidu postavil, kdy se tak stalo, jaká stavební technologie byla použita a především proč bylo věnováno tolik nesmírného úsilí, aby v poušti vyrostl skutečný div světa.

I když se nás učebnice dějepisu a odborná literatura snaží přesvědčit, že v případě Velké pyramidy máme docela jasno, pravda je zcela jiná. Čím více objevů bylo v této oblasti učiněno, tím více nejasností nás sužuje.

Osvobozující rozsudek pro Chufeva

Podle zavedené chronologie byla jako první vztyčena stupňovitá pyramida krále Džosera v Sakkaře. Stalo se tak někdy v 27. století př. n. l. Jeho syn Sechemchet skončil s prací na své pyramidě už u druhého stupně. Po několika dalších neúspěšných pokusech jiných panovníků si lépe vedl až faraon Snofru, který po sobě zanechal hned tři pyramidové stavby. A pak to přišlo.

„Až do krále Rampsinita panoval prý v Egyptě dokonalý zákonný pořádek a Egypt velice vzkvétal. Po něm se stal králem Cheops a ten prý přivedl Egyptany do veliké bídy. Nejprve dal zavřít všechny chrámy a zakázal přinášet bohům oběti, potom vydal rozkaz,

aby všichni pracovali pro něho. Jedněm poručil, aby přivlékali k Nilu kameny z lomů v Arabských horách; když je přivezli po lodích přes řeku, nařídil jim, aby je vyložili a dovlekli k Libyjskému pohoří. Pracovali ve skupinách po sto tisících lidech, každá vždy tři měsíce bez přestání. Deset let trvalo utlačovanému lidu, než postavil cestu, po které se kameny tahaly. ... Stavba samotné pyramidy trvala dvacet let.“

Historik Herodot, který Egypt navštívil v pátém století před našim letopočtem, přiřkl tedy autorství Velké pyramidy faraonu Cheopsovi. Dnes je tento názor považován za neotřesitelnou skutečnost. V každém průvodci se lze dočíst, že pyramidy v Gíze postavili Cheops, Chafre, za jehož vlády prý vznikla i proslulá Sfinga, a Menkauer.

Cheops je řecká a latinská forma egyptského jména Chufev. Tento faraon žil v 26. století př. n. l. O jeho působení máme jen velmi málo zpráv. Sám po sobě nezanechal téměř žádné psané památky a kromě jediné, pouhých sedm centimetrů vysoké sošky ze slonoviny, nalezené v Abydu, která navíc pravděpodobně vznikla až dávno po faraonově smrti, nejsou známa žádná králova vyobrazení. Na panovníka, který vybudoval tak obrovské dílo, je to až podezřele málo. Jak je možné, že významný stavitel nebyl oslavován v nespočtených vytesaných textech a že poblíž pyramidy nestály jeho obrovské sochy?

Historikové při této příležitosti obvykle připomínají antické autory, podle nichž dlouholetou dřinou zbídačelý lid k smrti nenáviděl své despotické panovníky. Proto se vzbouřil, vyházel ven z pyramid mumie opovrhovaných králů, jejich sochy zničil a jména zapomenu.

Je toto vysvětlení dostatečně pádné, nebo se v mlžném oparu nejjasností okolo původu pyramid v Gíze

skrývá prostý fakt, že je postavil někdo úplně jiný než Chufev, Chafre a Menkauer?

„Není absolutní shody mezi domorodci nebo spisovateli ve věci pyramid. Někteří je připisují výše zmíněným králům, jiní jiným, například uvádějí, že největší vybudoval Armaios, druhou Amosid, třetí Inarón,“ napsal sicilský Řek Diodóros a dodal ještě jeden zajímavý fakt: „...Za více než tři tisíce let se kameny nehuly ze svého původního místa a všechny zůstaly neporušeny.“

Diodóros žil v prvním století před naším letopočtem. Což znamená, že rodný list Velké pyramidy musel být vypsán o řadu století dříve, než se narodil Chufev.

Tuto překvapující okolnost potvrzuje i několik jedinečných archeologických nálezů.

V roce 1850 Auguste Mariette objevil v ruinách Esetina chrámu poblíž Velké pyramidy vápencovou stélu. Vytesaný nápis oslavuje faraona Chufeva za to, že opravil svatyni, texty na jejích zdech a sochy bohů. Doslova zde stojí: (*Chufev*) „...založil dům Esety, vládkyně pyramidy, vedle domu Sfingy.“

Tento jeden jediný řádek vyvolal mezi egyptology velké pobouření. Chufev sám zde totiž přiznává, že v jeho době pyramida a dokonce i údajně mladší Sfinga již stály na svých místech.

Takzvaná Inventární stéla je dnes uložena v Egyptském muzeu. Někteří historikové ji považují za podvrh. Text prý již v dávné minulosti padělali egyptští kněží, aby zdůvodnili své požadavky. Kdy se tak stalo a o jaké požadavky šlo, odpůrci pravosti stély neuvádějí. Zcela opomíjejí skutečnost, že stéla sděluje řadu podrobností z Chufevova panování, které potvrdil i soudobý archeologický výzkum. Mimo jiné se zmiňuje o tom, že faraon vedle chrámu bohyně postavil pyramidu pro princeznu Henutsen. Jde o jednu ze tří

malých pyramid poblíž Velké pyramidy. Tato stavba opravdu stojí nedaleko Esetiny svatyně a byla věnována Chufevově ženě Henutsen.

A je zde ještě jeden hmatatelný důkaz, že Velká pyramida stála dávno před Chufevem.

K nejcennějším památkám z raných dějin Egypta se řadí Narmerova paleta. Téměř tři čtvrtě metru vysokou, umně vytvarovanou desku břidlice pokrývají z obou stran fascinující výjevy. Faraon je zde vyobrazen jako dobyvatel a sjednotitel Horního a Dolního Egypta. Kráčí za nosiči standart a přehlíží pobité nepřátele. Za jeho zády se ve zvláštním rámečku tyčí pyramidová stavba.

Narmer žil někdy okolo roku 3000 př. n. l. V té době ale podle historiků ještě žádné pyramidy nestály. I ke vzniku údajně nejstarší stupňovité pyramidy krále Džosera u Sakkary scházelo nejméně 300 let. Jak je tedy možné, že se pyramida objevuje na Narmerově paletě v těsné blízkosti krále? Byl to symbol nejvýznamnější stavby dobytého území?

Na jiných dvou tabulkách s vyobrazením královny cesty do posmrtného života vidíme pro změnu Sfingu.

Zdá se tedy, že hlavní pyramidy v Gíze i monumentální Sfinga byly vytvořeny daleko dříve, než se k moci dostal Chufev a další panovníci čtvrté dynastie. Egyptologové to ovšem nadále odmítají uznat.

V přímém televizním přenosu z Velké pyramidy (*oně vzrušující noci 16. září 2002*) exceloval ředitel egyptské Nejvyšší rady pro památky Zahí Havás. V tlumené záři reflektorů vystoupil úzkou krkolomnou cestou až do nejvrchnější z pěti odlehčovacích komnat nad královou komorou, aby divákům na celém světě dokázal, že Velkou pyramidu opravdu vybudoval Chufev. Na jedné stěně nízkého, nevládného prostoru se skví červenou barvou vyvedený hierogly-

fický nápis, jehož součástí je i královská kartuš. Havás celý text přeložil jako Přátelé Chufeva a vysvětlil, že se pod tímto názvem skrývá jedna z pracovních brigád, která se podílela na výstavbě pyramidy a navěky tak po sobě zanechala památku.

Opomenuto zůstalo, že na některých pyramidových kvádrech se sice našly kamenické značky, ale vždy jen ve formě šipek nebo lineárních čar, které naznačovaly, jak má být kámen uložen. Firemní znak dílny, jež příslušný kus vytesala, nebo jmenovka čety, která ho ukládala, nebyly v interiéru pyramidy nikdy objeveny a zřídka je rozpoznáváme jen na sousedních stavbách. Pokud by to bylo zavedenou zvyklostí, jistě bychom podobné nápisy nacházeli i na jiných pyramidových blocích.

Samotný název pracovní čety Přátelé Chufeva je s ohledem na tehdejší společenské poměry velmi zvláštní. Zatímco jiní faraoni věřili, že se stanou bohy až po smrti, Chufev se prohlásil za živé ztělesnění boha Re. Byl to pán nad pány, skutečný král králů, obávaný despota a tyran. V tomto kontextu se nezdá příliš pravděpodobné, že by si nějaká parta „ušmudlaných“ kameníků mohla dovolit nazývat se jeho přáteli.

Také představa, že nápis s faraonovou kartuší zůstal právě zde, aby se navěky zachovala památka na oddané dělníky, je zjevně lichá. Text se nachází na stěně asi metr vysoké místnosti, která byla již v dávnověku hermeticky uzavřena, sloužila k ryze technickým účelům a nepředpokládalo se, že by do ní někdy někdo vstoupil. Je to součást pětipatrové věže o celkové výšce 17 metrů. Střechu tvoří do špičky uložené obrovské kvádry, které rozvádějí tlak asi milionu tun kamení uložených nad nimi, aby nedrtil přímo strop královny komory. Všech pět komůrek by navíc při zemětřesení

nebo případném úderu shora sloužilo jako nárazové polštářky. Tento důmyslný systém zaručuje, že by králova komora bez újmy přečkala i přímý zásah atomovou zbraní.

Celý komplex odlehčovacích komůrek objevil v roce 1837 plukovník Howard Vyse, který také jako první upozornil na hieroglyfický nápis a kartuš.

Badatel Zecharia Sitchin se domnívá, že znak faraona je padělek, a pochybuje, že Velkou pyramidu postavil Chufev.

„Existovala představa, že věk pyramid započal Džoserovou stupňovitou pyramidou a směřoval ke skutečným pyramidám, které se podařilo posléze postavit. Ale proč by mělo být tak důležité právě pyramidy dosáhnout? Pokud se umění stavby pyramid neustále vyvíjelo, proč nejsou pozdější pyramidy ve srovnání s pyramidami v Gíze lepší, ale spíše naopak méně dokonalé?“

Okupované stavby bohů

Zdá se, že Džoser a jeho následovníci jen napodobovali již stojící pyramidy v Gíze a setkávali se přitom se značnými problémy. Nedostatek zkušeností, nevhodný materiál a chybné plány způsobovaly, že se některé pyramidy částečně rozpadly, jiné se hroutily pod vlastní vahou. A právě tyto potíže jeho předchůdců prý přivedly Chufeva ke geniálnímu nápadu.

„Když se (*Chufev*) podíval na obklady ze sušených cihel, spadané ze stupňovitých pyramid na zřícenou pyramidu v Médúmu, na ve spěchu změněný sklon Snofruovy první pyramidy, napadla ho chytrá myšlenka – přímo tady v Gíze přece stojí skvělé pyramidy, které nepatří nikomu, nemohl by požádat bohy o svolení, aby k nim mohl dostavět pohřební chrámy po-